

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemam za avstro-ograke dežele za vse leto 25 K., za pol leta 13 K., za četrt leta 6 K. 50 h., za jeden mesec 2 K. 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K., za pol leta 11 K., za četrt leta 5 K. 50 h., za jeden mesec 1 K. 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znača poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopno peti-vrste po 12 h., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h. če se dvakrat, in po 8 h., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljenštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12. Govorilo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravljenštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna Tiskarna“ telefon št. 85.

Časniški glasovi o obsodbi dr. Šusteršiča.

II.

Razun včeraj navedenih so tudi male vse drugi dunajski listi ostro obsodili dr. Šusteršiča in ga proglašili kot osebno nevrednega, da bi še sedel v državnem zboru. Uprav strašen je bil članek „Ostdeutsche Rundschau“, a tudi vladna „Allg. Zeitung“, „Neuer Wiener Tagblatt“, „Wiener Tagblatt“ in celo krščansko-soc. „Deutsche Zeitung“ so iztekli o dr. Šusteršiču najnugodnejšo sodbo. Izmej dunajskih listov naj citiramo še „Arbeiter-Zeitung“, ki je posvetila tej zadevi cel članek „Doktor Žlindra“, v katerem pravi:

„Obravnavata poslanske zbornice o znaju dr. Šusteršiča zaslubi, da se ji posveti še nekaj besed. Pred vsem radi Šusteršičeve osebe, ker zastopa Šusteršič peto krijo, torej celo deželo Kranjsko. Gospod Šusteršič ni parlamentaren novinec, bil je že v prejšnjem parlamentu in je v sovetu desnice igral vedno veliko ulogo. Ali poznašo se ga ni. Obnašal se je mnogokrat prav nedostojno: to je bilo vse, kar se je vedelo o tem klerikalnem streberju. To je tudi najznačilnejše pri tej debati. V neki avstrijski kronovini vibra najstrastnejši volilni boj; proti politično markantnim osebam so se oglašali najzačilnejši napadi, a na Dunaju, v parlamentu se o tem ničesar ne ve. O vsakem politiku v Nemčiji, o vsaki dogodbi na Francoskem smo bolje informirani, kakor o stvareh, ki se gode v lastni domovini. Ko stagg. Tavčar in Plantan vstala in v nikakor ne nedoločnih potezah naslikala podobo Šusteršičevega značaja, bilo je prav za prav vse presenečeno. Bilo je tako, kakor da je izkušen potnik pripovedoval o daljnih deželih in njihovih navadah. Počasi se bodo razkrile vse te interesantne province. Kakor se je na primer razširilo poznanje galiških razmer, odkar se je Daszyński lotil njih pojasnjevanja. Zdaj sta to za Kranjsko storila slovenska liberalna poslanca, in izvedelo se je res kako kričeče stvari. Ta g. Šusteršič je čudovito podoben gotovim dunajskim krščanskim socialistom — ti niso bili zastonji na njegovi strani.“

LISTEK.

Kavalerist — deklica.

29. marca t. l. se je izpolnilo 35 let od dne smrti Nadežde A. Durove, katera je bila znana pod imenom Aleksandra Andrejeviča Durova, a še bolj pod naslovom »Kavalerist — deklica«. V »Prav. Vest.« je bil sestavec, v katerem so glavne črte življenja Durove. Evo tukaj glavno!

Nadežda Andrejevna Durova se je rodila v mestu Hersonu (po novejših biografskih izsledovanjih — v 1783. l.) in je bila potomka jako starega plemenitaškega rodu. Rod Durovih se nahaja že v XVI. veku. Oče Nadežde A., Andrej Vasiljevič, je bil huzarski ritmojster; mati, Marta Timofejevna (rojena Aleksandrovič) se je omožila z njim proti volji roditeljev. Bodoči avtorici »Zapiskov«, ki so očarali Puškina, je bilo treba živeti že v prvih svojih dneh nemirno polkovo življenje. Vrhutega Marta, skrajno energična ženska, ni ljubila svojega prvenca, ker je želela imeti sina, in vsled tega je svojo štirimesečno hčer prepustila precej ne-navadni vzgojiteljici — oficirskemu slugi,

Najvažnejše sredstvo Šusteršičeve politike je obrekovanje; to razume mojstrasko. Da kompromitira pri kmetih gospodarsko korporacijo, ki mu je na potu, žrtvuje celo denar — če tudi se sumi, da je to, kar je plačal, zopet pokril iz misteriozne subvencije. Gospod Šusteršič je v „Gosp. zvez“ Žlindro z izgubo prodajal in se je zavezal, da izgubo iz lastnega žepa plača. S tem pa seveda ni hotel kmetom nekaj prihramiti — kakor je predrznil trdil — ampak jedini namen teh mahinacij je bil, kmetiško družbo kompromitirati, jo dolžiti, da slabo gospodari in jo spraviti ob ugled. Tako je Šusteršič postal pod imenom „Dr. Žlindra“ znan na Kranjskem, in je zdaj znan in slaven tudi v celi ostali Avstriji. Kazen, ki ga je v parlamentu zadela, pa njegovih častivrednih somišljenikov ni vzemirila. Kakor poroča „Vaterland“, glasilo dr. Šusteršiča, je slovensko središče, kateremu je g. Šusteršič načelnik, pod predsedstvom načelnikovega namestnika, g. viteza Berksa — ki je tudi znamenit „streber“ — sklenilo, zagotoviti razkrinkanega obrekovalca svojega „nezmanjšanega spoštovanja in zaupanja“; ravno tako je vodstvo klerikalne stranke g. Šusteršiča zagotovilo. G. Šusteršič ima torej upanje, da postane še klerikalni mučenik.

Pri tej priliki se je tudi pokazala čudovita učlužnost, ki jo uživa klerikalna gospoda pri vseh državnih oblastvih. Ne verjamemo, da bi bila generalna prokuratura radi navadnega žaljenja na časti že kdaj vložila ničnosten pritožbo. Če pa dr. Šusteršič s kako tožbo pogori, je stvar koj drugačna, zanj se dve instanci ne zadostujeta, in pripovedoval je samozavestno, da niti trenotek ne dvomi, da bo generalna prokuratura morala vložiti ničnosten pritožbo. Gospod Plantan je pojasnil zgodovino klerikalnega vinogradniškega društva v Ljubljani, kateremu stoji na čelu poslanec Vencajz, Šusteršičev klubni tovariš. To društvo je prodajalo nezadacano vino, dokler ni bilo zasačeno, in se mu je naložilo plačati užitnine 2134 kron 79 vin. in globe 1000 kron. (Kot posebno pikanterijo je g. Plantan povedal, pa je bil g. Vencajz načelnik tega društva in — član dohodarstvenega so-

dišča!) Društvo je prosilo deželeni odbor, naj se mu odpusti plačilo užitnine in globe. Deželeni odbor in kompetentno finančno ravnateljstvo sta to odklonila. Društvo pa vendar ni bilo treba vsega plačati; finančno ministrstvo mu je znižalo globo na 200 K. Ali se tu ne opazi jasno vpliv klerikalnih zvez? To je storilo finančno ministrstvo; poljedelsko ministrstvo pa je dovolilo za-sebnemu društvu g. Šusteršiča 5000 kron podpore, in sicer čez glavo deželne vlade, ki o tem ničesar vedela ni. O tej čudni porabi državnih sredstev bo treba še govoriti; navedli smo to, da pokažemo, kako je klerikalni zaroti cela državna uprava na razpolago.

Tudi provincialni nemški listi so se bavili z afero dr. Šusteršiča. Praški, linški, graški, brnski in drugi listi so Šusteršiču posvetili daljše članke, v katerih ga neusmiljeno mesarijo.

Tudi češki listi, izvzemši klerikalne, so istega mnenja, kakor nemški.

„Národní Listy“, vodilni organ mladočeški, so pisali:

„Gospod dr. Šusteršič ni človek, ki zaslubi simpatije. Njemu so bili nemški klerikalci vedno bližji, kakor Slovani. Vsled njegovih spletk je bil dr. Ferjančič pahnjen iz prezidija. Po njegovi krividi se ni ustavil skupen jugoslovanski klub, in je bil razbit hrv. slovenski klub. On nima pravice tožiti, da so se zdaj spoprijeli Slovani mej seboj . . . Šusteršič je svojo stvar spravil pred forum javnosti, a sodba parlamента je izpadla proti njemu.“

Gospod dr. Šusteršič je mlad politik, ki je dve leti ne hodi po parketih dunajske zbornice, pa vendar terorizuje vse Slovence ter sili povsod le svojo osebo v ospredje. Na njem se je izkazala stara resnica: Napuh zapelje v breszdno.

Pritožbe.

S ptujskega polja, 7. maja.

Pri naši sodnji imamo sedaj le nemškonacionalne uradnike, začeniš od glasovitega sodnika Glasa, pa do zadnjega adjunkta, kanclista in pisarja. Dela je dosti manje, kakor ga je bilo svoje dni,

husarju Ahmatovu, kateri je imel deklico rad, no vzgojil jo je docela po svoje in ne kakor je treba za ženski spol.

„Sedlo je bilo moja prva zibka; konj, orožje in polkova muzika — to so bile moje prve otroške igre in zabave!“ — piše Nadežda Andrejevna o tej vzgoji, katera je naredila iz petletne deklice živega dečka s čisto vojaškimi lastnostmi. V 1789. l. se je njen oče Andrej V. Durov izneveril vojaški službi in sprejel mesto policijskega komisarja v Sarapulu, vjatske gubernije. No tudi v tej novi, ne-navadni okolici malo vojak-deklica ni opustila običajev, katere si je prisvojila po »ahmalodskej sistemi« vzgojevanja in katere je vrhutega gojil še njen oče. Ko je vzrasla, jo je njeni mati dala za ženo prvemu ženinu, ki je prišel in ta je bil asesor nižjega zemskega sarapuljskega sodišča, Vasilij Stepanovič Černov. 25. oktobra 1801. leta je bila svatba in črez leto dni je bila mlada ženska že mati sina, o katerem — kakor tudi o možu — iz neznanega vzroka njeni »Zapiski« docela molče. Mož Nadežde je bil kmalu prestavljen v Irbit, no bodoča junakinja je živel tam malo časa in se vrnila v roditeljski dom — globoko razočarana.

Kmalu na to je moral oddelek kozakov odriniti iz Sarapula, da bi pomirili tatarske šajke, ki so razbojnikovale po reki Kami. V bujni glavi mlade ženske se je rodila misel, da bi se preoblekl v moški kostum, združila se s kozačjim oddelkom, ostavila mesto in stopila v vojaško službo. 17. septembra 1806. l. je oddelek zapustil mesto, a 18. septembra je bil njen sen že izpoljen. Nadežda, ostrižena in oblečena po moški, je poiskala kozake na svojem konju Alkidu, nazvala za Aleksandra Sokolova, sina posestnika, in dobila dovoljenje, iti z oddelkom do Grodna, kjer so jo sprejeli v poljski ulanski polk. Mladi ulanec je že črez malo časa moral duhati smodnikov dim, ker ravno takrat se je začenjala pruska kampanija. Bitke pri Gutstadtutu, Heilsbergu in Frilandu so pokazale mlaudega vojaka takega junaka, da se je vse čudilo; za svojo hrabrost je pa dobila v nagrado vojaški georgijevski križec in bila premeščena s prvim oficirskim činom v marijupolski huzarski polk.

Stoprv tedaj šele je Nadežda sklenila pisati očetu v Sarapul, kjer so menili vsi, da je utonila v Kami. Mati je bila med tem že umrla, a oče — ne da

pisarne pa so pri sodnji vse natlačeno polne uradnikov. Adjunkt Matzl in nadoficial Kersche sedita tudi v mestnem občinskem zastopu, ker njima preostaje časa tudi še za postranske posle. Slovensko uradovanje je izginilo. Če stranka tudi ni besede zmožna nemščine, zapiše se ž njo vse nemški, tožba, prošnja; za slovenske stranke se zapuščine razpravlja popolnoma nemški. Celo navadna povabila se pošiljajo slovenskim strankam skoro izključno nemški! In kako se dostavljajo povabila na razprave! Navadno le en dan pred razpravo, dostikrat šele tega dne proti večeru! Pozvana stranka se ne more na razpravo pripraviti, ne more prič obvestiti, ne more si preskrbeti zastopnika, če treba zagovornika. Zakaj pa predpisuje, da se mora vsaki stranki za to potreben čas dati! Zakaj se postopa drugače? Imamo dva kazenska sodnika, enega za desni breg Drave, drugega za levi breg. Ker je eden zet tukajnjega odvetnika, morajo stranke, če zastopa tast katero stranki, iskati si drugega sodnika, romati za sodnikom! Ker se gre za rodbinske razmere, nikomur ni mar, če morajo stranke čakati, če izgubljajo čas! Če bi se šlo za Slovence, bi take razmere ne obstale niti en teden; sedaj pa se gre za Nemce in vse je v redu in dobro! Noben predsednik, neben nadzornik tega ne vidi, nema ničesar grajati!

V Ljubljani, 7. maja.

K položaju v parlamentu.

»Pester Lloyd« je prinesel z Dunaja članek »Nove zahteve«, ki se bavi z novimi zahtevami Čehov glede regulacije rek. Od vseh strani se naskakujejo drž. finance ter se zahtevajo gospodarske reforme in izboljšanja na državne stroške. Vlada je postavila v proračun 483 milijonov kron za železnice, 80 milijonov kron za refundiranje blagajn, 250 milijonov kron za vodne ceste, torej skupaj 813 milijonov kron. Sedaj pa naj se porabi še 80 milijonov kron za regulacijo pritokov in hudournikov ter za kanalizacijo glavnih rek. Za lokalne železnice se zahteva še 73 milijonov kron, a nedvomno se pri-

bi dolgo premišljaj — podal je carju prošnjo, v kateri je razkril, da je hrabri Sokolov — ženska, njegova hči.

Car je želel videti junakinjo, in Nadežda je bila takoj poklicana v Petrograd. Predstavljena imperatorju Aleksandru Pavloviču, je bila Durova sprejeta jako milostivo. Na njen prošnjo jo je car pustil v vojaški službi in ji dovolil, imenovati se kornetom Aleksandrovim. Podavši se za nekaj časa na dopust, preživila je več nego leto dni pri očetu v Sarapulu, kjer je vzbujala veliko občudovalje, a pozneje se zopet vrnila k svojim vojaškim dolžnostim. V začetku 1811. l. se je dala premestiti iz marijupolskega huzarskega polka v litovski ulanski polk, v česar vrstah jo je zalotila Napoleonova vojna 1812. l., ki se ne da izbrisati iz narodovega spomina.

V predgovoru »Zapiskov kavalerista-devojke« na straneh »Sovremenika« se A. S. Puškin ni mogel dovolj načuditi heroizmu Nadežde Andrejevne. Piše namreč: »V 1808. letu je vstopil mlad fant, po imenu Aleksandrov, za prostaka v ulanski polk. Kakor se kaže, je to nekaj celo naravnega in navadnega, vendar je povzročilo mnogo šuma, govorjenja in

glasce še nove zahteve. A odkod vzeti denar, da se vse te zahteve pokrijejo? Govori se že o novih davkih na vžigalice, na tobak in na smodke. »Pester Lloyd« meni, da je možno, da se spričo vedno novih velikih zahtev sploh nič ne doseže ter da bodo poslanci s svojimi zahtevami dosegli isto kar so dosegli obstrukcionisti s svojimi škandali. Državne potrebščine so pod streho, in možno je, da napravi vlada od vseh strani nanjo nавaljujočemu prosjačenju konec s tem, da zasedanje zaključi.

Dogodki na Kitajskem.

Iz Pekina poročajo v Berolin, da je položaj na Kitajskem postal toliko ugodnejši, da je možno, da se grof Waldersee sredi junija vrne domov. Dotlej bo prebival na lazaretski ladji »Gera«. Grof Waldersee pa nikakor ni bolan, nego se umakne v luko Taku le radi silne vročine, ki vlada na kopnem. Na morju je dokaj hladnejše. Sedaj je Waldersee še v Pekinu. Nadejati se je, da bode na Kitajskem zopet red in mir.

Vojna v Južni Afriki.

Od početka t. m. se zbirajo Burjokoli mesta Herbeestfonteina, kjer je pod Delareyem že okoli 4–5 tisoč mož. Zavzeli so utrjene pozicije na gričih. General Babington jih opazuje, ali njegove čete so premajhne, da bi jih mogel napasti. Zato počaka, da dobi pomoč. Generala Methuen in Rablinsan se že bližata Herbeestfonteinu. Menda pride do bitke. Burjimajo baje nič topov. Drugih poročil ni. Preko nedelje miruje angleško poročevalstvo, ki je postalo sploh v zadnjem času jako površno in brezbrizno. Večina poročevalcev se je vojne naveličala, ter se vrnila domov. Tako pa je sedaj časopisje bolj navezano na poročila iz Bruslja, Kapstadta in iz Pretorije, dočim je neposredno z bojišča malo privatnih poročil. Oficialne vesti, ki jih razpošljajo Kitchner in njegovi generali, pa niso objektivne. Kuga v Južni Afriki je sicer še omejena le na Kapstadt ter na par luk, zato pa je konjska kuga razširjena tem bolj. Poginilo je že tisoč in tisoč konj. Samo z Reke se je odpeljalo 22 parnikov s konji, še ta teden pa odrine parnik »Rapael« z 800 konji v Južno Afriko. Stroški se torej ogromno množe, zato pa ni čudno, če je klic po miru tudi med Angleži vedno glasnejši.

Dopisi.

Z Vipave, 6. aprila. (Goški junaki imajo zopet pogum) Popravek kurata Ferjančiča v št. 101. Vašega cenjenega lista z dne 3. t. m. je vzbudil med onimi, ki Ferjančiča poslušajo in dobro poznajo, veliko smeha. S tem popravkom dokazuje namreč naš blaženi cerkveni učenik-mučenik, da je — ali toliko pozabljiv, da takoj pozabi, kar v cerkvi govori, ali mogoče misli, da je ljudstvo res tako neumno, da ga ne razume, kaj on pripoveduje, ali mogoče sam ne ve, kaj v svoji sveti jezi izreka čez liberalce, in slednjič tudi, da je laž v slučajih, katerih se človek hoče zagovarjati in opravičevati, dovoljena in negrešna ...!

proizvelo silen utis, kajti nepričakovano se je odkrilo, da je bil kornet Aleksandrov deklica Nadežda Durova. . . . Kakšni vzroki so nagnili mlado devojčico iz uglednega dvorjanskega roda zapustiti očetov dom, odreči se svojemu spolu, vzeti nase trude in dolžnosti, kateri strašijo celo moške, in vdeleževati se bojev, in to kakih bojev? — Napoleonski! Kaj jo je dovedlo do tega? Tajna rodbinska ogorčenja? Bujna domišljija? Prirojeno, neukrotljivo nagnjenje? Ljubezen? Evo vprašanja, ki so danes pozabljeni, a katera so v tedanji dobi silno zanimala družbo. . . Danes Nadežda A. Durova sama odkriva svojo tajno. . . . itd.

Bitve pod Smolenskim, Kolockim samostanom in Borodinom so pokrile z novo vojno slavo ime korneta Aleks. Naredili so ga za ordinanca kneza M. J. Kutuzova, a v borodinskej bitvi, kjer je sprejel »krst s krvjo«, avansiral je in postal poročnik. Ranjena v nogu — je Aleksandrov Durova odpotovala zaradi lečenja k svojemu očetu, a v 1813. letu je bila iznova hrabra na svojem mestu. Pri blokadi Modline, Hamburga in Harburga so jo čakale nove časti. V letu 1816, ko

Dalje o tem imenitnem popravku nochemo govoriti, povemo pa za sedaj kuratu Ferjančiču, da s tako resnicoljubnostjo si ne bo še pridobil ugleda vseh svojih soobčanov . . . Končno ga še vprašamo, ali mogoče tudi to ni res, da on ne odzdravi nobenemu liberalcu, še tudi ga pozdravi s pravim krščanskim pozdravom »Hvaljen bodi Jezus Kristus«, da on imenuje liberalce v cerkvi direktno »smeti«, da on sam popolnoma prezira vse one, ki ne verujejo, da bi bil smrten greb, ako se kdo ne udeleži volitve državnih in deželnih poslancev, ali pa če ne voli istih, katerih nasvetuje on sam, kar je pokazal najbolje ob času velikonočnega izpraševanja še celo pri šolski mladini ponavljalne šole, ko principielno ni izprašal verouka otrok, omih starišev, ki so pri zadnjih državnozborskih volitvah volili po svojem lastnem prepričanju? Gospod kurat, ko na vse to odgovorite, povemo vam lahko še kaj, s čimer vam dokažemo, da ne postope tako, kakor bi moral pravi dušni pastir, kateremu je res samo na tem, da se izvlečijo vse njemu izročene ovčice in nič druga!

Iz Mengša, 5. maja. V naše življenje poseže mnogokrat dogodek, ki nas iznenaudi, ker se ga takrat, ko nas zadene, še nismo nadejali. Zato ga začutimo tembolj, bodisi da je vesel ali žalosten. Takšen dogodek je zadel vrlo tukajšnjo družino Korbarjevo, po domače Manceljnovi, ker je dne 30. aprila t. l. umrl oče Ivan v 63. letu svoje dobe. Kako da je bil pokojni posestnik skrben gospodar, kaže dovelj to, ker je vzgojil vse svoje mlajše tako modro, da so mogli vsi uspešno zastaviti svoje moči v težkem boju za obstanek.

K pogrebu je spremila pokojnika, ki je bil pokopan dne 3. t. m. na mengiškem pokopališču, kako dolga vrsta pogrebcev iz raznih stanov.

Za njim žaluje razven vdove in petero odraslih otrok tudi tukajšnje bralno društvo po svojem vzornem, posebno vnetem členu.

Iz Dramelj na Štajerskem, 6. maja. Dosihdobj smo pri nas dremali, kakor svedoči ime samo. A Dramlje pomenijo tudi kraj, kjer se ljudje dramijo iz dolgoletnega spanja. Kdo nas je vzdramil? Naš župnik. Čudno, duhovniki so bili nekdaj mej prvimi, ki so delali za ljudsko probubo. Pozneje pa so se vrgli na medvedovo kožo. Ljudstvo nazaduje povsod, zlasti v gospodarskem oziru. Tu pa tam je že poskusilo opomoči se. Šlo ni vselej in povsod, ker mu je manjšalo voditeljev, duhovniki se pa niso več zanj brigali.

Pri nas v Dramljah imamo župnika, ki spada med one duhovnike, ki niso v vsem svojem življenju ničesar storili za svoj narod, pač pa veliko za svoj žep.

Lani smo imeli državnozborske volitve. Na povelje našega škofa delal je naš župnik na vse kriplje, da sta bila poleg njega še dva kimovca izvoljena za volilna moža. Delal je tako grdo, da se je imel zato celo pred sodnijo zagovarjati.

Pretečeni mesec smo imeli občinske volitve. Župnik je zopet oživel in skušal spraviti v občinski odbor svoje kimovce. Spodletelo mu je popolnoma, in od tod jeza,

so se že izgubljali oddaljeni gromi vojne, je kavalerist-devica, po neprestanih prošnjah očeta, šla v pokoj s činom štabritmojstra in s pravom na povečano penzijo. Štabnemu ritmojstru Aleksandrovu je teklo tedaj 35. leto. Naselivši se v začetku v Sarapalu, odkoder se je na več ali manj časa vozila v Peterburg, udala se je Nadežda Andrejevna literaturnemu delovanju.

Tako za svojimi »Zapiskami« je Nadežda Andrejevna napisala nekoliko povestij in romanov tiskanih pod imenom »Aleksandrov« v »Sovremeniku«, »Biblioteki za čitanje«, »Otečestvenih zapiskah« in drugih žurnalih. Vsi njeni proizvodi so se v kratkem obelodanili v oddelnih izdanjih, no, — čeprav jih je tedanja kritika vsprijela celo s pohvalo, — vendar niso imeli prejšnjega uspeha.

29. marca 1866. leta je umrla Nadežda Andrejevna Durova v poznej starosti — v 84 letu svojega življenja, preživivi vse svojce. Mogila te znamenite ruske ženske je pri Trojicki pokopališčni cerkvi mesta Jelabugi, kjer je postavljen skromen pomnik sredi brezimenih križev.

Maria II.

da se je pritožil zoper volitev. Ker vemo, da se je vrnila volitev skoz in skoz pravilno in postavno, se nadejamo, da mu pove višja oblast, naj se ne vtika v posvetne stvari, ampak naj se drži cerkve, kar je tem potrebnejše, ker smo po njegovih krvidi izgubili svojega izvrstnega in občepričljivenega kapelana.

Vzrok kapelanovemu odhodu pa je bil tale: Župnik je menil, da mora tudi kapelan oddati njemu svoj glas pri občinskih volitvah. G. kapelan pa, ki je vrl duhovnik, čeravno ne klerikalec, pa tega ni hotel storiti. In ko je še oštel neko osebo, katera je bojda župnikova »priateljica«, bil je ogenj v strehi. Župnik piše škofu, škof pozove kapelana k sebi. Ta mu pove kako in kaj. Škof je uvidele, da ima kapelan popolnoma prav, in je nagovarjal župnika, naj se pomiri s kapelanom. Toda župnik — morda tudi ona oseba — ni hotel o tem ničesar slišati. Tako je moral kapelan od nas.

Župnik nas je toraj spravil ob dobrega dušnega pastirja, zato, ker ni kapelan tako plesal, kakor je gadel župnik, ker je vedel in videl kapelan marsikaj, kar ni bilo župniku po volji. Kako pridemo Drameljčani do tega, da moramo zavoljo župnikove budomušnosti hoditi drugam k maši, ko vendar plačujemo svojega kapelana. In pri nas se še najdejo ljudje, ki držijo z župnikom! Saj je on zavoljo nas tukaj, ne pa mi zavoljo njega.

V nedeljo ob 3. uri popoludne vrši se v gostilni g. Svetelščaka zborovanje, kjer se bodo določila in sprejela pravila »Kmetijskega bralnega društva«. Skoro v vsaki začotni občini imajo že kako narodno društvo. Zakaj bi ravno mi Drameljčani zaostajali? Pridite toraj prav številno k zborovanju, kajti društvo je potrebno in za vas jako koristno.

Iz Zagreba, 6. maj. Te dni je imel oficirski ekvitacijski kurz 13. artilerijske brigade na tukajšnjem vežbališči dirko, ki je bila jako zanimiva. Častniki, zmagovalci, so bili odlikovani z tako lepimi darili; poleg tega jih je tudi občinstvo odštevljeno pozdravljal. Med odlikovanci je bil tudi Slovenec lajtenant, g. Bogomil Burnik, Jelačičevega polka, ki se je izkazal kot jako izbornega in pogumnega jezdeca.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. maja.

— **Osebne vesti.** Absolvirani tehnik g. Rudolf Zajec je imenovan stavbnim pristavom pri kranjskem dež. odboru.

— **Zaupnice dru. Šusteršiču.** Naši politikujoči duhovniki so uprav znamenito dresirani. Kar jim »Slovenec« namigne, to izpolnijo točno in brez pogojno in le malokaterem pridena misel, vprašati svojo vest, če jeto, kar storiti, tudi dostojno in pošteno. Ko je bil dr. Šusteršič dne 1. maja moralično izbran iz državnega zборa, je »Slovenec« hitro pozval svoje duhovnike somišljenike, naj izreko dru. Šusteršiču zaupanje in ljubljanski kanoniki kot voditelji katoliške stranke so dali dober izgled. Zdaj kar dežuje telegramov, v katerih se izreka dru. Šusteršič udanost in zaupanje. Res, dresura je izvrstna. Nekaj brzojavk so poslali klerikalni župani, večinoma so podpisana duhovniška društva. Dobili smo že iz več krajev obvestilo, da društveniki sploh nič ne vedo o teh zaupnicah in da so jih odposlali duhovniki brez vedenosti odborov kar na svojo roko. Opraviti imamo torej z novim švindehom. Zaupnice duhovnikov, o katerih ljudstvo nič ne ve, prodaja »Slov« kot izraz ljudskega mnenja. In kako smešne in neumne so te v lemenatarskem slogu skrpane zaupnice! Napredni poslanci se sramote kot izdaljenci domovine, ker so ožigosali nepoštenje, Duhovniki mečejo s psovkami okrog sebe, da se kar kadi. In zakaj? Ker so napredni poslanci razkrivali sistematično obrekovanje kmetijske družbe, ker so razkrinkali sleparje »Gosp. zvezze« in tihotapstva »Vinogradniškega društva«. Tisti duhovniki, ki so telegrafirali »Slovencu«, odobravajo sleparje in tihotapstva, obsojajo pa nasprotovanje tem grdobijam. No, mi jim tega veselja ne bomo kvarili. Šusteršiču ne pomagajo nobene kaplice več, kaj še take zaupnice. Politično je mrtev, kajti v parlamentu in pri vladu je

popolnoma nemogoč postal. V nekem oziru pa so v »Slovencu« priobčene zaupnice tako dragocene. Te zaupnice namreč pridajo, koliko moralno inferijornih elementov je mej politikujočo duhovščino. Duhovniki se vedno izigravajo kot nositelji morale, kot čuvarji — navnosti. V teh zaupnicah pa slave nemoralnost, odobravajo hudobno obrekovalno akcijo, se navdušujejo za sleparje z žlindro in za tihotapstva, iz kratka, za najgrje nemoralnosti. To si je treba zapomniti, ker bo dobro služilo, kadar se bo zopet čitalo kje, da so duhovniki nositelji morale in čuvarji navnosti. Tedaj bomo lahko pokazali na te zaupnice, ker so sijajne priče, kakšni elementi so mej temi zakupniki morale in navnosti.

— Aféra dr. Šusteršiča. Z Dunaja pišejo »Edinosti«: Aféra dr. Šusteršiča je bila prava senzacija za parlamentarne kroge. Govora dr. Tavčarja in Plantana sta načrivala vsakako utis in provzrcila, da se je stvar tako zlo iztekla za dr. Šusteršiča, in to ne le, v kolikor sta pojašnjevala stvar, ki je bila v razpravi, ampak tudi izgledi, kako »Slovenec« napada tudi take ljudi, ki noterično niso liberalni. Tako so se n. pr. — to vem iz povsem verodostojnega vira — Poljaki in Čehi najbolj zgražali, ko je dr. Tavčar navajal, kako je »Slovenec« pisal o poslancu Spinčiču. Neki Poljak je te dni v pogovoru izrecno povdarjal, da so Poljake najbolj napadi na Spinčiča odvrnili od Šusteršiča in njegove stvari. Oni vsi da poznajo Spinčiča in vsi ga imajo radi in spoštujejo. Istotako spoštovanje uživa Spinčič međi Čehi. Tako se je tudi razlagalo, da so se velika večina Čehov in Poljakov oddaljili o glasovanju, dasi se je Čeh Dyck odločno potezal za Šusteršiča. In tako so storili tudi mnogi drugi. Kaj čete več: celo baron Morse, ta konservativni notri do mozga in najtesnejši prijatelj Šusteršičev, se je oddalil v nekaterih točkah, o drugi. Katheinu pa trde celo, da je glasoval proti Šusteršiču. Na člene hrvatsko-slovenskega kluba je ta aféra seveda napravila najmučnejši utis. Zlasti hrvatski poslanci so bili kar konsternirani, da se je nesrečni kranjski prepričal razkril pred vsem svetom. Dr. Šusteršič razpošilja sedaj neki daljši spis v svoje opravičenje. Kakor je bilo pričakovati, mu tudi konservativna stranka na Kranjskem prihaja na pomoč z zaupnicami, ali jedno se ne da več popraviti: dr. Šusteršič je od parlementa obsojen! Da so nemški levicarji glasovali proti njemu, to ne bi še toliko pomenjalo. Ali da so Čehi, Poljaci in Hrvati (ti vsi) pobegnili iz dvorane ter mu niso hoteli pomagati, ker so se prepričali, da ni vredno, da bi mu pomagali: to je dejstvo, ki odloča! A kako naj si tolmačimo fakt, da niti Vencajza ni bilo na glasovanju?

— **Strupeno vino v blejskem konsumu.** Včeraj smo poročali, kako sta bila sodno obsojena dva stebra duhovniške gospodarske organizacije, ker sta v konsumnem društvu na Bledu točila strupeno vino. 14 dni zapora in 200 kron globe, to pove veliko, to govori cele knjige in kaže zlasti v pravi luč duhovniško skrb za blagor ljudstva. Ljudem, ki so itak preveč vdani žganju, se v duhovniški oštariji toči in za denar kot vino prodaja brozga, ki je narejena iz stupenih snovi. Blejski svedrci še niso tako izprideni ljudje, da bi sami narejali tako stupeno brozgo. Kje so torej dobili to »pijačo«? Doslej nismo mogli v tem oziru še nič natančnega izvedeti, zasledovali pa bomo še naprej toliko bolj, ker čitamo v »Gorenjcu« ta-le zanimivi miglaj: »Blejski konsumniki pravijo, da so dobili stupeno vino od »Gospodarske zvezze« v Ljubljani. Ako je to res, ne vemo, pač pa nam znana manipulacija z žlindro pripoveduje, koliko smemo zaupati tej klerikalni organizaciji.«

— **Grajščina Čemšenik last mrtve roke?** Iz Domžal se nam piše: Tukaj se sploh govori, da so čemšenščko grajšino, last podADMIRALA barona Minutilla, kupili duhovniki. Ljudje se boje, da bi se tod naselili kaki redovniki.

— **Obsojen župnik.** Okrajno sodišče v Radovljici je župnika v Lešah, Janeza Tavčarja, zaradi neusmiljenega pretepanja otrok v šoli obsodilo na denarno kazeno sto krov.

— **Krajinški sloški svet v Ponikvi ob Južni železnici.** Piše se nam: Zadnjič smo poročali, kako je naš župnik kot načelnik

tukajnjega krajnega šolskega sveta na protiposten način spravil svojega kapelana v šolski svet ter smo zahtevali, naj pristojne višje oblasti store župnikovemu paševanju konec. Danes smo v prijetnem položaju javljati, da je c. kr. okrajno glavarstvo v Celju s hvale vredno, sicer ne navadno hitrostjo stvar preiskalo ter krajni šolski svet na Ponikvi obvestilo, da nima kapelan v njem ničesar opraviti. S tem je zadeva za nas povoljno končana. Gospode šolske vodje in vse, ki imajo s šolami opraviti, pa opozarjam na ta slučaj, da se nanj sklicujejo, ako bi se še drugje kak fajmošter-načelnik proti šolskemu zakonu pregrešil, kakor se je ponikovski.

— „Slovenske Matice“ CXXIV. odborova seja bo v Ljubljani, v pondeljek dne 13. maja t. l. ob petih popoludne v društveni pisarni. Spored: 1. Naznanila predsedništva. 2. Potrditev zapisnika o CXXIII. odborovi seji. 3. Poročilo o računih za l. 1900. 4. Poročilo o pripravah za redni občni zbor. 5. Tajnikovo poročilo. 6. Eventualia.

— Promocija sub auspiciis imperatoris. Gospod Fran Ilešič, c. kr. profesor ljubljanskega učiteljšča in jeden najnadarnejših in najmarljivejših mej mlajšimi slovenisti, bo dne 13. maja t. l. v slavnostni dvorani graškega vseučilišča promoviran sub auspiciis imperatoris doktorjem filozofije. Iskreno čestitamo!

— Samostojni konjerejski odsek kmetijske družbe kranjske je imel te dni svoj občni zbor in sta bila na mesto umrlih odbornikov gg. Folakowskega in Perdama izvoljena v odbor gg. Gabrijel Jelovšek, dež. poslanec in župan na Vrhniku, ter Alojzij Pavlin, c. kr. vl. koncipist v Ljubljani.

— Državna konjerejska darila za kobile in žrebce. Na Kranjskem se bodo leta 1901. delila državna darila za konjsko reje: a) za kobile z žrebetom, ki še sesa ali je že odstavljen; b) za mlade zaskočene kobile in c) za žrebice v naslednjih sedmih konkurenčnih postajah: dne 3. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Lescah za konje noriškega plemena, za okr. glavarstvo Radovljica, dne 4. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Kranju za konje noriškega plena, za okr. glavarstvo Kranj, dne 5. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Kamniku za konje noriškega plemena za okrajno glavarstvo Kamnik, dne 6. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne na Vrhniku za mesto Ljubljano in za okrajna glavarstva ljubljanska okolica, Logatec in Postojina, dne 7. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Ribnici za okrajno glavarstvo Kočevje, dne 13. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Trebnjem za okrajni glavarstvi Rudolfovo in Litija, dne 14. septembra t. l. ob 10. uri dopoludne v Št. Jerneju za okrajni glavarstvi Krško in Črnomelj.

— Sadjarstvo na Kranjskem. C. kr. kmetijska družba kranjska je oddala letošnjo pomlad iz svoje drevesnice okroglo 25.000 dreves, njene podružnice so jih oddele najmanj 5.000, zunaj dežele je bilo nakupljenih z državno podporo 11.000 in iz zasebnih drevesnic na Kranjskem se je v deželi zasadilo po malem računano 9.000 dreves. Iz tega je razvidno, da se je v naši deželi so pomlad zasadilo najmanj 50.000 visokodebelnih dreves, kar znači uspeh, kakeršnega razmerno ne more pokazati nobena druga avstrijska kronovina!

— Premije za izboljšanje planin. Kmetijsko ministrstvo je dovolilo 1000 kron za zboljšanje planin na Kranjskem. Prošnje za premije vložiti je do 15. julija pri glavnem odboru kmetijske družbe. Oziralo se bo le na zboljševanje, katera povzdignejo užitek planine.

— Pri občnem zboru ormoške moške podružnice sv. Cirila in Metoda so v odboru bili izvoljeni gospodje: Dr. Orlslav Kristan predsednikom, Lavorislav Jerše blagajnikom in Anton Porekar tajnikom. Namestniki so gg. Adolf Rossina, Martin Stanič in Martin Trstenjak. Poslanca za glavno skupščino izvoljena sta gg. dr. Ivan Omulec in dr. Orlslav Kristan.

— Slovensko akademično društvo „Slovenija“ na Dunaju. Na I. rednem občnem zboru dne 4. maja 1901 voljeni odbor se je takole konstituiral: Predsednik: cand. med. Mavricij Rus, podpredsednik: cand. iur. Jurij Gregorc, tajnik: stud. iur. Josip Tribuč, blagajnik: stud. med. Bela Češarek, knjižničar: stud.

phil. Janko Šlebinger, arhivar: stud. iur. Josip Janša, gospodar: stud. iur. Rado Jereb, namestnika: stud. iur. I. v. Kolenc, stud. iur. Anton Heric.

— Novo bančno poslopje. Avstro-ogrška banka kupila je od fotografa Landaua večji del nekdaj Koslerjevega vrta v Knafsljevih ulicah ter bode zgradila tam poslopje za svojo ljubljansko filijo.

— Hranilnico knjižico je izgubila posestnica F. R. iz Mirne peči včeraj po poldne Pred škofijo. Vložila je bila istega dne na njo pri kranjski hranilnici 1200 kron.

— Dva mizarja iz Trnovega sta si bila preveč naložila »Laha«. Razgrajala in vpila sta v Krakovem, da je vse odmevalo. Stražnik ju je opominjal, pa ni nič pomagalo, slednjič se je eden lotil stražnika in mu raztrgal blubo.

— Kamen v glavo je vrgel šolski učenec A. V. svojemu tovarišu Št. F. in ga na lici poškodoval.

— Dve šipi ubil je neznan zlikovec pri hiši št. 15 v Gospodskih ulicah. Vrgel je kamen skozi okno v sobo, kjer so spali otroci.

— Z žepnim nožem je udaril po obrazu hlapca I. P. hlapca I. K. Pila sta v neki gostilni v Vodmatu in se sprla.

— Žrebca splašila sta se danes do poldne v Bohoričevih ulicah v Vodmatu. Narednik in še jeden vojak sta padla iz voza, žrebca pa sta dirjala na Radeckega cesto in po isti do Sv. Petra cesti, kjer sta z ojem zadela v steno in obstala, ker se nista mogla zasukati. Jeden konj se je poškodoval.

— Pes popadel je danes dopoludne v Metelkovih ulicah pismonoš Franceta Dušnika, ko je ta dostavljal pisma. Popadel ga je za desno nogo.

— Na včerajšnji semenj je bilo prigranih 1145 volov in konj, 328 krav in 73 telet. Skupaj 1546 glav. Kupčija je bila tako živahna, ker so prišli kupci iz zunanjih dežel.

— Zdravstveno stanje v Ljubljani. Tedenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 21. do 27. aprila kaže, da je bilo novorojencev 25 (= 37.12 %), mrtvorjenec 1, umrlih 37 (= 54.94 %), mej njimi jih je umrlo za škarlatiko 1, za tifuzom 2, za vratico 1, za jetiko 5, za vnetjem sopilnih organov 2, za različnimi bolezni 26. Mej njimi je bilo tujcev 12 (= 32.4 %), iz zavodov 19 (= 51.3 %). Za infekcioznimi bolezni so oboleni, in sicer za vratico 1, za ušenom 1 oseba.

— Mestna posredovalnica za delo in službe. Telefon štev. 99. Od 26. aprila do 2. maja je dela iskalo 28 moških delavcev in 55 ženskih delavk. Delo je bilo ponudeno 9 moškim delavcem in 41 ženskim delavkam. 117 delavcem je bilo 72 odprtih mest nakazanih in v 46 slučajih se je delo vsprejelo in sicer pri 10 moških delavcih in 36 ženskih delavkah. Od 1. januarja do 2. maja je došlo 989 prošenj za delo in 870 deloponudeb, 1629 delavcem je bilo 959 odprtih mest nakazanih, in v 602 slučajih se je delo vsprejelo. Delo ali službe dobe tako 1 marker, 1 stavbeni mizar, 1 kotlarski pomočnik, 1 graščinski vrtnar, 1 trgovski hlapac, 7 konjskih hlapcev, 1 šivilja za perilo, 2 natakarici, 3 gostilniške kuharice, 6 deklic za vsako delo, 1 sobarica, 7 deklic k otrokom, 3 kuhinjske deklice. Službe iščejo 1 pisar, 1 klepar, 1 ključar, 1 mizar, 2 strojniki, 1 majar več finih natakaric in poslov za letovišča. Sprejmejo se vajenci za trgovine in obrte.

— Priloga. Današnjemu listu je p. n. vnanjem naročnikom priložen vožni red, kojega je založil g. Iv. Bonač. Domačim jutri.

* Zastrupljena vas. V vas Bacs-Topolya so prišli minoli teden cigani, ki so kradli ter so jih končno zaprli v občinsko jeko. Tu so jih ostrigli in obrili do kože, kar je za cigane najhujša kazen in velikanska sramota. Zato so se cigani strašno maščevali. Ponoči so zastupili vse vodnjake. Zato je že naslednjega dne umrlo pet oseb. Orožništvo pa je vjejo cigane ter našlo pri njih mnogo različnih strupov. Več oseb v vasi je opasno zbolelo, a zdravniki so jih rešili.

— Roparska romantika na Ogrskem. »Pester Lloyd« poroča: V občini Tissa-Szöllös v hevezkem okraju se je pripravil te dni dogodek, ki bi delal čast vsakemu roparskemu romanu. Junak afere je neki

Štefan Kis, velikan, sila močan in netetokrat kaznovan tat in ropar. Imel je celo tatinsko družbo, ki je delala škodo daleč na okoli. Kis pozna vse ječe okoli in okoli. Zadnje podjetje tatinske družbe je bila velika tativna lesa v občinskem gozdu. Tatvina se je posrečila, a ko so si tatovi les delili, so se sprli z nekim Juhassem. Ta je v togoti vzel puško in Kis pozna ustrelil na mestu. Na to so tatovi truplo pokopali, a tako površno, da so ga našli psi in ga izkopali. Lačni psi so Kis malone docela požrli ter je orožništvo našlo le še nekaj kostij in obleko.

— Ubog nadškof. Iz Lvova poročajo: Armenki nadškof v Lvovu Izak Iza kowicz je umrl brez imetka, dasi je bil član gospodske zbornice, tajni svetnik in posestnik železnega kronskega reda. Zapustil ni niti za pogrebne stroške, kajti ves svoj denar je razdelil med uboge. V svoji oproksi je prosil, naj ga pokopljeno najskromnejše. Na smrtni postelji se je brido pričaževal, da ga je ogoljufal duhovnik Mardyrosiewicz, ki je poneveril v armenski zastavniči velike svote, dasi mu je nadškof zaupal docela.

— Turška vlada ne mara židov. Pri inozemskih vladah je posredovala turška vlada, da bi izseljevanje židov v Turčijo prepovedale. Vlade pa se za to prošnjo ne menijo.

— Samomori na Ruskem in drugod. V »Žurnalu Min. Justicije« je priobčena zanimiva statistika o samomorih. Kakor je iz nje razvidno, so samomori v Rusiji prav tako kakor v drugih slovanskih provincijah, Avstriji, v Italiji, Španiji in Irslandiji razmeroma redki. Po izvestju centralnega statističnega komiteta za l. 1890—94 je prišlo na 1 milijon naseljenja v 50 gubernijah evropske Rusije samo 32 samoubijstev, v Poljski še manj — 23. Absolutno število samomorov raste (v l. 1870—74 je v 50 gubernijah bilo 1723 samomorov, v l. 1890—94 pa 2871 samomorov). Z ozirom na to, da tudi naseljenje raste, se ta priraste samomorov jedva pozna: na 1.000.000 naseljenja je prišlo v l. 1870—74 — 29 samomorov; v l. 1890—94, torej celih 20 let pozneje — 32 samomorov. V Poljski se je nagnjenost k samomoru celo zmanjšala. V Rusiji je število umorov večje nego število samomorov, dočim je v zapadni Evropi opažati obratno razmerje. Izvzeti sta Španija in Italija. Selsko naseljenje pojavlja k samomorom neznačilno nagnjenje, katero je pa po mestih, osobito po večjih, razvito v velikih razmerjih. V Berolinu se šteje nad 300 samomorov na 1.000.000 žiteljev, a v provincijah Prusije le 150, v Parizu in na Dunaju nad 400, v Petrogradu blizu 200, dočim na deželi v Rusiji le 30. V občje je samoubijstvo v ruskih mestih trikrat bolj razvito nego v selskem naseljenju. Isto se opaža tudi v zapadni Evropi. Srečna izjema je London, ki ima s petmilijonnim naseljenjem razmeroma najmanjše število samomorov iz vseh evropskih stolic. Na 1.000.000 naseljenja v njem ne prihaja več nego 100 samomorov.

— Dobri plvci. Nemški prestolonski slednik se je vpisal na vseučilišču v Boni. O tej priliki je bil navzočen tudi cesar Viljem. Na čast svojemu novemu tovarišu so napravili dijaki vseh akademičnih društev slavnosten komers. Vseh dijakov in drugih povabljencev je bilo okoli tisoč oseb. Gostje so morali biti prav dobre volje, kajti popili so celih 7500 litrov bavarskega piva.

Književnost.

— »Slovenski Přehled« ima v 8. št. tole vsebino: Pavla Maternová: Z ruské poesie. Vladimir Solovjev. — Mira Alexandrovna Lochvicka. Vladislav Šak: Bulharské povstání r. 1876. Dr. Vlastislav Černý: Vojvoda Marko Miljanov. Maryan Zdzichowski: Vladimir Solovjev a slovanofilstvo. Adolf Černý: Sto let lužicko-srbské poesie. Z Krakova. Z Chorvatska. Z Bulharska. Rozhledy a zprávy. Slované severozápadní. Slované východní. Jihoslované. Všeobecné zprávy. Posudky a oznamy. Vyobrazení.

— Telefonska in brzojavna poročila.

— Gorica 7. maja. Pereat Žlindra in pereat tudi Žlindra-klubu, če se ne otrese Šusteršiča.

22 Gregorčičev pristašev.

Maribor 7. maja. Z ogorčenjem obsojamo Žlindro in vse tiste, ki mu dajo potuho. Pereat klerikalno nepoštenje!

Poljane 7. maja. Dr. Žlindra — sram ga bodi! Abcug! Živelja odločnost, živio naš Tavčar! — Poljanski prednjaki.

Trst 7. maja. Stranka, ki izreka takemu možu, kakor je dr. Šusteršič, še zaupanje, je sramota za slovenski narod. Fej, ničvrednežem, ki proslavlja žlindrovanje!

Rojanski naprednjaki.

Tržič 7. maja. Prinesli nam to vest so lastovke — da Šusteršič za Žlindro kršen je. — Liberalni botri iz Tržiča.

Št. Peter 7. maja. Nam Žlindra je Pivko reguliral, da umazane roke bi si opiral, Duh ga pa naj razsvetli, da nas prej ko možno zapusti!

Naprednjaki prve kranjske klerikalne trdnjave.

Dunaj 7. maja. Na današnjo sejo poslanske zbornice je prišel tudi dr. Šusteršič. Priplazil se je nekako skrivaj v dvorano in na svoj sedež, s katerega se ne upa ganiti. Seveda se tudi ne upa ziniti besedice. Tudi tisti poslanci slovanskih in nemških strank, ki so sicer z njim vedno občevali, se ga ogibajo. Zbornica je takoj začela razpravo o deklaraciji nadvojvode Frana Ferdinanda. Razprava ni zadobila tistega značaja, kakor se je bilo bat. Govorili so razni slovanski in nemški govorniki. Čehi in Hrvatje so izjavljali, da se glasovanja ne bodo vdeležili in sicer iz ozirova na svoje državnopravno stališče. Za generalna govornika sta bila voljena nemški nac. Lecker in dr. Kramař. Ko je ta slednji dokazoval, da gibanje »Proč od Rima« ni versko gibanje, ampak politično gibanje, ki ima končni smotter »Proč od Avstrije«, so Nemci viharno ugovarjali. Mej Kramařevim govornom so se primerili razni burni prizori, zlasti ko je reknel Kramař, da gre nadvojvodi vse priznanje, da je imel pogum povedati, da nemški radikalci delajo na razpad Avstrije. Bržčas začne zbornica tudi še danes razpravo o žganjarini.

Dunaj 7. maja. Vlada je v današnji seji predložila poslanski zbornici budgetni provizorij za drugo polovico tekočega leta.

Dunaj 7. maja. Zatrjuje se, da odgovori pravosodni minister v današnji seji na interpelacijo glede novega odvetniškega tarifa, in da umakne dotedni vladni zakonski načrt.

Budimpešta 7. maja. Stališče trgovinskega ministra Hegedűsa je omajano. Čuje se, da stopi na njegovo mesto poslanec narodne stranke Horanszky.

Pariz 7. maja. Vse časopise pretresa možnost, da pride mej Francijo in Marokom do vojne. Poroča se tudi, da si skuša Maroko za ta slučaj zagotoviti podporo Anglije.

Narodno gospodarstvo.

— Mestna hranilnica v Novem mestu. V mesecu aprilu 1901 je 211 strank vložilo 63.923 K 44 vin., 185 strank vzdignilo 73.547 K 48 vin., torej manj vložilo 9.624 K 04 vin., 19 strankam se je izplačalo posojil 15.120 K, stanje vlog 1.669.281 K 45 vin., denarni promet 255.377 K 54 vin.

— Mestna hranilnica v Kranji. V mesecu aprilu 1901 vložilo je 369 strank 99.925 kron 87 vin., dvignilo pa 68.391 K 98 vin.; 9 strankam izplačalo se je hipoteč

Kalodont Se dobiva povsod
neobhodno potrebna zobra Crème
vedržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Meteorologično poročilo.

Vrhina nad morjem 306 m. Srednji uradni viak 7360 mm.

Mač	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Barometrična vlačila
6. 9. srečer	7286	13 8	er. zahod	oblačno		
7. 7. sijutraj	7274	10 0	sl. vzsavzh.	dež		
2. popol.	7269	10 7	sl. sever	dež		00 mm

Srednja včerajšnja temperatura 13°, normale: 12 8°.

Dunajska borza

dne 7. maja 1900.

Skupni državni dolg v notah	9850
Skupni državni dolg v srebru	9805
Avstrijska zlata renta	11790
Avstrijska kronska renta 4%	9750
Ogrska zlata renta 4%	11750
Ogrska kronska renta 4%	9305
Avstro-ogrsko bančne delnice	1670 —
Kreditne delnice	68875
London vista	24030
Nemški državni bankovci za 100 mark	117521/2
20 mark	2350
20 frankov	1909
Italijanski bankovci	9050
C. kr. cekini	1131

Zahvala.

Vsem čestitim prijateljem in znancem, ki so mi ob smrti moje iskreno ljubljene soproge, gospe

Helene Wake

c. kr. poštnega urad. služabnika soproge izkazali svoje sočutje, darovalcem lepih vencev, kakor tudi vsem, ki so dragi ranjico spremili do groba, izrekam s tem svojo najsrcejšo zahvalo.

V Ljubljani, dne 6. maja 1901.

Alojzij Wake

c. kr. poštni uradni služabnik v p.

Zahvala.

Ob tako nenadni, kako bridički izgubi iskreno ljubljene sestre, oziroma tete in svakinje, gospe

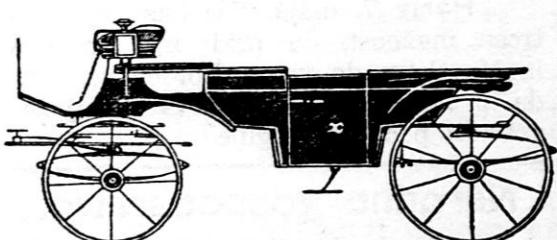
Marije Mehle roj. Terdina

trgovke in posestnica

mi je došlo toliko dokazov iskrenega in prisrčnega sočutja, da čutim dolžnost, izreči v svojem in svojih sorodnikov imenom, vsem čestitim prijateljem in znancem svojo najtoplejšo zahvalo, kakor tudi za mnoge in lepe poklonjene vence in za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu. Ištakto zahvaljujem se najsrcejšo slav. pevskemu društvu "Slavec" za ganljivo nagrobo petje.

V Ljubljani, dne 5. maja 1901.

(964) Fran Terdina.

Franc Visjan

Izdelovalec vozov, Ljubljana, Rimska cesta št. 11.

Izdelovalnica popolnih oprav za neveste.
Preverjamam izdelava popolnih oprav za neveste.

Izdelovalnica perila za gospode, dame in otroke

samo iz blaga tvrdk B. Schroll, Graumann in Sigl. Nikako malovredno tovarniško, marveč najskrbnejše domače delo.

Za brezhibni krov in najpoštnejšo postrežbo jamči tvrdka

C. J. HAMANN, Ljubljana

Mestni trg št. 8. (2586-9)

DOBAVITELJ PERILA VČ C. IN KR. TASTNIKU OSKRBOVAN.

Istotam se dobi Izvirno dr. Gustav Jägerja volneno perilo vsake vrste, Kopejko perilo, potem klebuke iz lodna in kož tvrdk Pless, Hieckl in Fichtler, najboljše moške in ženske nogovice, kravate, modree, zepne robe, razno drugo medne in tkano blago za gospode, dame in otroke itd. itd.

Lastno izdelovanje predpasnikov, bluz, spodnjih kril, juhanjih jopic, spanih sukenj itd.

Cene so v primeru z dobro blaga brez konkurenco.

Ako bi imel kupec vzrok, biti nezadovoljen z blagom pri meni kupljenim, se to blago rade volje zamenja ali pa denar povrne.

Tinktura zoper kurja očesa

— gotovo najboljše sredstvo — za hitro odpravo kurjih očes, trde kože itd.

Stekleničica z rabilnim navodom 25 kr.

Dobiva se v (27-18)

deželnih lekarni „pri Mariji Pomagaj“ M. Leustek-a v Ljubljani.

Fino vino v steklenicah, Kulombaško pivo v steklenicah, konjak, brinjevec, slivovko, Klauerjev „Triglav“ priporoča (12-103)

Edmund Kavčič v Ljubljani, Prešernove ulice, nasproti pošte.

Izvod iz voznega reda

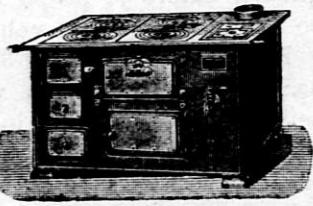
veljavien od dne 1. maja 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selzthal v Ausse, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc čez Amstetten na Dunaj. — Ob 7 uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genove, Pariz, čez Klein-Reifing, v Steyr, Linc, Budejvice, Plzen, Marijine vare, Hebr, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 10. uri ponovi osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — Proga v Novo mesto v Kočevje. Osebni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj, ob 1. uri 5 m popoludne, ob 6. uri 55 m zvečer. — Prihod v Ljubljano juž. kol. Proga iz Trbiža. Ob 3. uri 25 m zjutraj osebni vlak v Dunaju čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograda, Lince, Steyr, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Beljaka. — Ob 11. uri 16 m dopoldne osebni vlak v Dunaju čez Amstetten, Karlovih varov, Hebra, Marijinih varov, Plzna, Budejvice, Solnograda, Lince, Steyr, Pariza, Geneve, Curih, Bregenc, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gasteina, Ljubna, Celovca, St. Mohorja, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m popoldne osebni vlak v Dunaju, Ljubna, Selzthal, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in Kočevje. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj, ob 2. uri 32 m popoldne in ob 8. uri 48 m zvečer. — Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoludne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m dopoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

S. Goldschmidt & sin

tovarna štedilnih ogrijšč

Wels, Gornje Avstrijsko.

Prenosilna štedilna ognjišča v navadni opremi, kakor tudi z emajlom, porcelanom, z majolicno opažbo, za hišna gospodinjstva, ekonomije, gostilne in zavode. — Dobivajo se lahko po vsaki renomirani trgovini z železino. — Kjer ni zastopa, se naravnost pošilja. (923-3)

Izredna prilika se Vam nudi kupiti še dobro ohranjen

koleselj ali pa kočijo po nizki ceni. (868-4)

Od kolarja in kovača izdelane vozove imam na razpolago, opravo izvršujem po želji.

Tri lepo meblovane mesečne sobe

se oddajo 1. junija.

Izve se v Židovskih ulicah štev. 1, I. nadstropje. (963-1)

Za gospode penzioniste

prodaja se po ugodni ceni grajčina Turn pri Semiču. Ista ima jako krasno logo, lep razgled, je oddaljena 2 1/2 kilometra od župnijske cerkve, 1 1/2 ure od okrajskega Metlika in toliko od okrajskega glavarstva v Črnomlju. Grad ima 8 večnamna meblovanih sob in v grad napeljan vodovod. Klet z vinsko posodo do 1000 veder, hlevi, lopa, pod in kozolec. Pri gradu je 4 ore na novo zasajenih vinogradov, 4 ore sadnega v zeliščnega vrta, 1 1/3 orača travnika in 3 ore gozdova.

Več pove g. Ivan Šusteršič v Semču št. 13. (956)

Šivalnih strojev tovarniška zaloga IVAN JAX

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17.

Zastopstvo

najbolje renomiranih

Dürkopp - koles

(951-1) in

Waffenräder.

Krepilna hrana

Tropón

slast obnajajoča in izredno tečna je podlaga za: (741-9)

Tropón-suhor, Tropón-cakes

Tropón-čokolado, Tropón-cacao, Tropón-otročjo moko.

Tropón-beljakovo moko

kot primes k jedilom za zdrave in okrevojče.

Kuharska knjiga „Moderna krepilna kuhinja“

brezplačno in franko.

Dobiva se povsed

ako ne, naznana najbližnjo prodajalische

Avstr.-ogr. Tropón-tovarna

Dunaj, VIII/1, Kochgasse 3.

Most (Brux) Češko.

Učenec

vsprejme se v trgovino z mešanim blagom v Ljubljani. (933-2)

Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“.

Knjigovez

zmožen vseh v to stroko spadajočih del, ako možno vajen tudi nekoliko črkostavškega posla, vsprejme se v trajno službo.

Naslov pove upravnštvo „Slovenskega Naroda“. (941-2)

Učeneca

vsprejme v trgovino s papirjem, pisalnim in risalnim orodjem (942-2)

Anton Umek v Brežicah.

Dober (955-1)

opekarški mojster

vsprejme se takoj.

Kje? pove upravnštvo „Slov. Nar.“.

! Veliko denarja!

do 1000 krov na mesec

lahko pošten